

PARAULA I VIDA

Caminem junts!

Aquest diumenge a la Catedral, i en la mesura que es pugui també a les parròquies, comença el camí del Sínode que el Papa Francesc ha convocat, que té com a tema «**Per una Església sinodal: comunió, participació i missió**», i que culminarà a l'octubre del 2023. S'obre el temps de treball a les diòcesis. El Papa en el famós i programàtic Discurs d'avui fa sis anys (2015), commemorant el 50è aniversari de la institució del Sínode deïa: «El que el Senyor ens demana, d'alguna manera, ja està tot contingut en la paraula "Sínode". **Caminar junts**—laics, pastors, Bisbe de Roma— és un concepte fàcil d'expressar amb paraules, però no és tan fàcil posar-ho en pràctica.»

L'Església ens anima a seguir Jesús recorrent el mateix camí que va fer ell: en l'amor, la humilitat i l'obediència a Déu. És decisiu reflexionar sobre la importància que tota l'Església camini unida des de les claus de la comunió, la participació i la missió. Avui s'obre a totes les diòcesis del món la **fase preparatòria diocesana** d'aquest Sínode dels Bisbes. Per això us demano que us uniu espiritualment a la celebració de la Catedral i que demanem pels fruits d'aquest temps de gràcia que s'obre per a tota l'Església. Nosaltres i tots els batejats, fills de l'Església, participant en la mesura de les nostres possibilitats en la preparació del proper Sínode, creixerem en la comunió i en la caritat, caminant junts i units, amb els ulls fixos en el Crist. Preguem pel Papa, pels bisbes, preveres i diaques, pels religiosos i tots els fidels, perquè realment caminem junts en la comunió mútua, la participació de tots i l'ardor de la missió. Es plantejaran unes grans qüestions, i el més important serà escoltar-nos, acollir-nos i fer propostes que tendeixin a la construcció d'una comunitat unida i missionera, que dona testimoni joïós de la seva

fe. No és fàcil perquè el pas del temps ha fet aparèixer formes de clericalisme o autoritarisme, irrellevància dels laics i laiques, dels infants i dels malalts... i els hem de tornar a posar al centre. L'objectiu d'aquesta fase diocesana és la consulta a tot el Poble de Déu, sense excloure ningú, ja que la totalitat dels fidels no pot equivocar-se en creure (*sensus fidei* infal·lible *in credendo*). La consulta a les diòcesis es desenvoluparà a través dels organismes de participació previstos pel dret (Consell Presbiteral i Pastoral, delegacions, arxiprestats, etc.), sense excloure altres modalitats que es jutgin oportunes perquè la consulta sigui real i eficaç. La consulta del Poble de Déu a cada diòcesi es conclourà amb una Reunió o Jornada, que marcarà el moment culminant del discerniment diocesà.

Demaneu la llum de l'Esperit Sant amb aquesta Pregària que podem fer nostra al llarg de tot el procés sinodal:

«Som aquí, Esperit Sant, reunits en el vostre nom. Vós que sou el nostre veritable conseller: veniu a nosaltres, doneu-nos suport, entreu als nostres cors. Ensenyeu-nos el camí, mostreu-nos com assolir la meta. Impediu que perdem el rumb com a persones dèbils i pecadores. No permeteu que la ignorància ens porti per falsos camins. Concediu-nos el do del discerniment, perquè no deixem que les nostres accions es guïin per prejudicis i falses consideracions. Conduïu-nos a la unitat en Vós, perquè no ens desviem del camí de la veritat i la justícia, sinó que en el nostre pelegrinatge terrenal ens esforcem per assolir la vida eterna. Us ho demanem a Vós, que obreu en tot temps i lloc, en comunió amb el Pare i el Fill, pels segles dels segles. Amén.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

S'inicia el Sínode sobre la sinodalitat a la diòcesi

El Papa Francesc va obrir el camí sinodal «Per una Església sinodal: comunió, participació, missió» que es clourà el 10 d'octubre de 2023 a Sant Pere del Vaticà.

Aquest diumenge 17 d'octubre tindrem la celebració d'obertura d'aquesta primera fase diocesana.

El Sr. Arquebisbe ens informava i animava en el seu escrit «Un nou curs pastoral» a participar en aquest Sínode i a celebrar l'Eucaristia d'obertura de la fase diocesana a la S.E. Catedral de La Seu d'Urgell a les 17 h.

També aquest dia a les nostres parròquies se celebrarà litúrgicament aquest inici del Sínode.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Per què crec, encara?

De ben segur aquesta pregunta no ens és estranya. Posar en dubte la fe forma part intrínseca de la nostra cultura actual. Permanentment se'ns qüestiona perquè cal mantenir la fe. I és que creure en Déu és una opció lliure i personal però, ara per ara, minoritària. La nostra societat ens ofereix la possibilitat de viure sense fe i demostra amb convicció que tenir fe és una anomalia. No és la manera normal de viure. El lligam amb

un Déu que et coarti la teva llibertat personal no és acceptat per la nostra cultura.

És per això que, més que mai, convé donar raó de la nostra fe, com ens diu sant Pere: «Estigueu sempre a punt per a donar una resposta a tothom qui us demani raó de la vostra esperança». Hem de tenir molt clar què ens aporta de més la fe que tenim. Cal que la fe sigui un ingredient essencial en la nostra existència i que així ho fem saber.

Cal tenir molt clar el perquè creiem. Ja no ens serveix una fe que és una tradició familiar o una vivència senzillament incorporada irracionalment a la nostra vida. Creure en Déu és una acceptació personal de la invitació que Déu et fa individualment. «Vols que t'estimi com a fill o filla?». Una pregunta directa, que cal respondre personalment i que no té escapatori quan Déu te la fa: només hi ha un sí o un no, com a resposta.

Per això, tenir fe és acceptar l'amor que Déu et vol tenir. Ell està disposat a estimar-te, sense mesura ni condicions. Estàs tu disposat a ser estimat, sense mesura ni condicions? L'acte de fe, com a resposta lliure i personal a Déu, sempre implica acceptar que Déu acabi fent en mi allò que vol fer: estimar-me. Quan crec en Déu li permeto que m'estimi.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

PALABRA Y VIDA

¡Caminemos juntos!

Este domingo en la Catedral, y en la medida de lo posible también en las parroquias, comienza el camino del Sínodo que el Papa Francisco ha convocado, que tiene como tema: «**Por una Iglesia sinodal: comunión, participación y misión**», y que culminará en octubre de 2023. Se abre el tiempo de trabajo en las diócesis. El Papa en el famoso y programático Discurso de hoy hace seis años (2015), conmemorando el 50.º aniversario de la institución del Sínodo, decía: «Lo que el Señor nos pide, de alguna manera, ya está todo contenido en la palabra "Sínodo". **Caminar juntos** —laicos, pastores, Obispo de Roma— es un concepto fácil de expresar con palabras, pero no es tan fácil ponerlo en práctica.»

La Iglesia nos anima a seguir a Jesús recorriendo el mismo camino que hizo él: en el amor, la humildad y la obediencia a Dios. Es decisivo reflexionar sobre la importancia que toda la Iglesia camine unida desde las claves de la comunión, la participación y la misión. Hoy se inicia en todas las diócesis del mundo la **fase preparatoria diocesana** de este Sínodo de los Obispos. Por eso os pido que os unáis espiritualmente a la celebración de la Catedral y que pidamos por los frutos de este tiempo de gracia que se abre para toda la Iglesia. Nosotros y todos los bautizados, hijos de la Iglesia, participando en la medida de nuestras posibilidades en la preparación del próximo Sínodo, creceremos en la comunión y en la caridad, caminando juntos y unidos, con los ojos fijos en Cristo. Roguemos por el Papa, por los obispos, sacerdotes y diáconos, por los religiosos y por todos los fieles, para que realmente caminemos juntos en la comunión mutua, la participación de todos y el ardor de la misión. Se plantearán unas grandes cuestiones, y lo más importante será escucharnos, acogernos y hacer propuestas que tiendan a la construcción de una comunidad unida y misionera, que da testimonio gozoso de su fe. No es fácil, porque el paso del tiempo ha hecho aparecer formas de clericalismo o autoritarismo, irrelevancia de los laicos, de los niños y los enfermos... y los tenemos que volver a poner en el centro. El objetivo de esta fase diocesana es la consulta a todo el Pueblo de Dios, sin excluir a nadie, ya que la totalidad de los fieles no puede equivocarse en creer (*sensus fidei* infalible *in credendo*). La consulta a las diócesis se desarrollará a través de los organismos de participación previstos por el derecho (Parroquias, Consejo Presbiteral y Pastoral, delegaciones, arciprestazgos, etc.), sin excluir otras modalidades que se juzguen oportunas para que la consulta sea real y eficaz. La consulta del Pueblo de Dios en cada diócesis se concluirá con una Reunión o Jornada, que marcará el momento culminante del discernimiento diocesano.

Pidamos la luz del Espíritu Santo con esta Oración que podemos hacer nuestra a lo largo de todo el proceso sinodal:

«Estamos ante ti, Espíritu Santo, reunidos en tu nombre. Tú que eres nuestro verdadero consejero: ven a nosotros, apóyanos, entra en nuestros corazones. Enséñanos el camino, muéstranos cómo alcanzar la meta. Impide que perdamos el rumbo como personas débiles y pecadoras. No permitas que la ignorancia nos lleve por falsos caminos. Concédenos el don del discernimiento, para que no dejemos que nuestras acciones se guíen por prejuicios y falsas consideraciones. Condúcenos a la unidad en ti, para que no nos desviemos del camino de la verdad y la justicia, sino que en nuestro peregrinaje terrenal nos esforcemos por alcanzar la vida eterna. Esto te lo pedimos a ti, que obras en todo tiempo y lugar, en comunión con el Padre y el Hijo, por los siglos de los siglos. Amén.»

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Les Jornades Europees de Patrimoni, al Bisbat d'Urgell

Interior de l'església de Sant Andreu de Salardú

La Diòcesi d'Urgell es va sumar a la celebració del 30è aniversari de les Jornades Europees de Patrimoni (JEP), programades per al 8, 9 i 10 d'octubre, a través de Catalunya Sacra, i la trentena d'activitats que va organitzar a 18 comarques per facilitar la visita del patrimoni cultural de l'Església. A Urgell es van fer visites programades a l'església de Sant Andreu de Salardú, a la Vall d'Aran, el divendres 8 d'octubre; a conèixer els retaules d'Urgell, el dissabte 9 d'octubre, a la Catedral de Santa Maria d'Urgell de la Seu d'Urgell (Alt Urgell); i es va realitzar un itinerari guiat a les portalades de la Cerdanya, el diumenge 10 d'octubre, a les 11 h, a l'església de Santa Eugènia de Saga (Cerdanya).

Enguany, i amb l'objectiu de facilitar-ne el coneixement al màxim de col·lectius, 4 de les activitats es van disposar amb interpretació en Llengua de Signes Catalana (LSC). En la mateixa línia de fer accessible al patrimoni, la web de Catalunya Sacra i de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es van incorporar àudios explicatius d'obres destacades del nostre patrimoni, per poder-les acostar a les persones amb discapacitat visual.

En la programació de les JEP també s'ha programat visites en esglésies dels deu bisbats amb seu a Catalunya. Aquestes se centren a descobrir espais o singularitats d'aquests edificis com, a tall d'exemple, els capitells del monestir de Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental), els retaules de la Catedral d'Urgell (Alt Urgell), les portalades de les esglésies romàniques de la Cerdanya (Cerdanya), una ruta literària pel Monestir de Ripoll (Ripollès), o conèixer el procés de reforma del Tresor de la Catedral de Girona, inaugurat fa pocs mesos.

Aquesta programació és fruit del treball coordinat de la xarxa de Catalunya Sacra; agrupació d'esglésies d'alt interès patrimonials que treballen per millorar la gestió cultural i l'acollida turística del patrimoni cultural d'arrel religiosa.

Enguany, les Jornades Europees de Patrimoni (JEP) celebren trenta anys. Van ser una iniciativa del Consell d'Europa i la Comissió Europea i a Catalunya, on se celebren des del 1991, estan promogudes per l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural. Són considerades l'activitat participativa més important d'Europa en relació amb el patrimoni cultural.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Per a celebrar l'Eucaristia cal reconèixer, primer de tot, la nostra set de Déu: sentir-nos necessitats d'Ell, desitjar la seva presència i el seu amor, ser conscients que no podem anar endavant sols» (7 de juny).

@Pontifex: «Les nostres Eucaristies transformen el món en la mesura en què nosaltres ens deixem transformar i ens convertim en pa partit per als altres» (8 de juny).

@Pontifex: «L'oració és l'alè de la vida, i tots estem convidats a viure-la, perquè es converteixi en una oració ininterrompuda. És el fulcre de l'existència cristiana, com la respiració, que no pot faltar» (9 de juny).

@Pontifex: «La perseverança és el do de Déu amb el qual es conserven els altres dons. Demanem al Senyor que tots nosaltres, com a persones i com a Església, perseverem en el bé i no perdem de vista l'important» (10 de juny).

Trobada nacional de delegats de Pastoral Juvenil a Loiola

Els delegats i responsables de Pastoral Juvenil de tot Espanya van celebrar una trobada nacional a Loiola, del 23 al 26 de setembre, organitzada per la Subcomissió Episcopal per a la Joventut i la Infància de la CEE (Conferència Episcopal Espanyola). De les diòcesis catalanes hi van participar els responsables d'Urgell, Barcelona i Terrassa; la Coordinadora d'Urgell, M. Carme Girart; Mn. Carles Bosch, Responsable del Secretariat de Pastoral amb Joves de l'Arxidiòcesi de Barcelona; i Mn. Oriol Gil Termes, Sotsdelegat episcopal de Joventut a la diòcesi de Terrassa. El tema escollit per a aquesta trobada fou «La Pastoral juvenil en l'era postcovid.»

El dijous 23 de setembre, a la tarda, donà la benvinguda als participants Mons. Arturo Ros, Bisbe auxiliar de València i President de la Subcomissió per a la Joventut i la Infància de la CEE, que va presidir l'Eucaristia d'acollida. Divendres 24, Mn. Ignacio Echarte SJ, Superior de la comunitat i Rector de la Basílica de Loiola, saludà a tots els presents i donà la benvinguda en nom de la Companyia de Jesús. Les sessions de treball començaren aquell

mateix dia a la tarda amb la presentació del «Documento base para el Proyecto Marco de Pastoral con Jóvenes». Dissabte dia 25, es presentà el llibre *La Pastoral con jóvenes en la era post-covid* i, posteriorment, tingué lloc una taula rodona amb el títol «La Pastoral amb joves postcovid». Després de la dinàmica per grups es presentà el proper «Encuentro de Equipos de Pastoral Juvenil de Bilbao EPJ22». S'assabentà també de temes diversos com: el pelegrinatge europeu de joves a Santiago PEJ22 i la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa JMJ23. El dissabte es va concloure la jornada amb l'Eucaristia al santuari franciscà de Nuestra Señora de Aránzazu, que fou presidida per Mons. José Ignacio Munilla, Bisbe de San Sebastián.

Diumenge dia 26 es va continuar amb les sessions de treball per grups i la posta en comú. Al final de la jornada de treball es va celebrar l'Eucaristia a la Basílica del Santuari de Loiola, presidida per Mons. Francisco Orozco, Bisbe de Guadix i membre de la Subcomissió per a la Joventut i la Infància de la CEE.

DIADA DEL DOMUND

«Explica allò que has vist i sentit»

Un any més, el diumenge vinent ens trobem de nou en la Diada del DOMUND, Jornada Mundial de la Propagació de la Fe.

La fe en Déu, encarnat en la persona de Jesús, ens dona la plenitud de la Vida i en ella recolzem la nostra esperança. Aquesta fe, que hem rebut gratuïtament, hauria de vessar del nostre cor i escampar-se per tot el món, com un doll d'aigua fresca i cristal·lina.

El lema d'enguany és: «Explica el que has vist i sentit». Per poder obrir el nostre cor i explicar el que hem vist i sentit, necessitem haver viscut intensament la proximitat i la intimitat amb Déu. La seva Paraula en l'Evangelí, la pregària i, sobretot l'Eucaristia, ens ompliran d'Ell i aleshores la nostra visió i oïda seran molt diferents. Sabem molt bé que tots som missioners, des del nostre baptisme, i per donar compliment a l'exigència que comporta, hem de veure i sentir les veus del món, amb els ulls de Déu.

Per això, avui recordem —de manera molt especial— els nostres germans missioners i missioneres, que escampats pel món van sentir un dia la crida del Senyor. Amb la seva resposta generosa, ho van deixar tot per anar a països llunyans a escampar la Bona Notícia de l'Evangelí, que els porti —a qui els escolti— a la gran joia de sentir-se fills de Déu, que ens estima a cadascú, individual i personalment, i que ens ha fet hereus del seu Regne etern. Tampoc podem oblidar el treball que fan en bé de les persones d'aquests països, perquè puguin tenir una vida millor i més digna.

En el nostre món, veiem i sentim les veus dels que reclamen el pa material, perquè tenen fam; però també molts reclamen el pa espiritual de l'estimació, el respecte i la germanor entre tots. En definitiva, el pa de la Vida, que sols es troba en Déu.

La Diada del DOMUND ens brinda, doncs, l'oportunitat d'acostar-nos als missioners i missioneres amb el nostre recolzament, pregària i almoïna generosa, escoltant el clam de les terres de missió. Jesús ens ho va dir ben clar: «Tot el que feu a un d'aquests més petits, m'ho feu a mi». Què farem?... Pensem-hi i siguem generosos!...

Mn. Jaume Soy
Delegat de Missions

► Càritas Andorra rep suport econòmic d'Encamp. Càritas Andorra va rebre el 21 de setembre un xec per 1.140 euros del Comú d'Encamp. Era la recaptació que es va obtenir amb la venda d'entrades dels partits de bàsquet disputats a l'estiu entre el Barça, el MoraBanc i el Limoges CSP del III Trofeu de bàsquet Vila d'En-

camp. Els diners es destinaran al Banc d'Aliments i la Cònsol major, Laura Mas, va agrair en l'acte de donació «la tasca que fa dia a dia» l'entitat de caritat vinculada a l'Església catòlica, especialment important durant la pandèmia.

El President de Càritas, Amadeu Rocamora, va agrair al seu torn el su-

port de les empreses i les institucions amb gestos solidaris i va destacar que el Banc d'Aliments és un dels programes amb més usuaris de l'entitat i que amb l'aportació del Comú «podem ajudar a famílies en situació de precarietat a cobrir la necessitat més bàsica com és l'alimentació».

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluç, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.

19. ■ Dimarts [Rm 5,12.15b.17-19. 20b-21 / Sl 39 / Lc 12,35-38]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), preveres jesuïtes, i sis companys més, màrtirs al Canadà;

sant Pau de la Creu, prevere; sant Pere d'Alcàntara, prevere; Mare de Déu de la Salut, patrona de la diòcesi de Terrassa.

20. ■ Dimecres [Rm 6,12-18 / Sl 123 / Lc 12,39-48]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

21. ■ Dijous [Rm 6,19-23 / Sl 1 / Lc 12,49-53]. Santa Úrsula, vg. i mr., venerada a Colònia (s. X); sant Hilarió (s. III-

IV), abat palestínic; sant Caius o Gai (Cayo), soldat i mr.

22. ■ Divendres [Rm 7,18-25 / Sl 118 / Lc 12,54-59]. Sant Marc, bisbe de Jerusalem i mr.; santa Maria Salomé, mare dels apòstols Jaume i Joan; sant Joan Pau II, papa.

23. ■ Dissabte [Rm 8,1-11 / Sl 23 / Lc 13,1-9]. Sant Joan de Capestrano (1386-1456), prev. franciscà, patró dels capellans castrens; sants Servand i

Germà, mrs. a Cadis. *Urgell*: □ Dedicació de la Catedral.

24. ■ Diumenge vinent, XXX de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Jr 31, 7-9 / Sl 125 / He 5,1-6 / Mc 10,46-52]. Sant Antoni M. Claret (Sallent, 1807 - Fontfreda, 1870), arquebisbe de Santiago de Cuba, fund. Missioners del Cor de Maria, a Vic (CMF), i Religioses de Maria Immaculada, a Cuba (IRMI, 1855); sant Martíà, mr.

Diumenge XXIX de durant l'any (B)

COMENTARI

«Qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots»

Durant aquests diumenges veiem les exigències de Jesús sobre el matrimoni, sobre la riquesa i avui sobre el poder. Si a tots ens agrada el diner, podem dir també que agrada gairebé a tothom el poder, el ser els primers, el tenir privilegis per damunt d'altres persones. Però és aquest el camí de Jesús? Com veiem *Jaume i Joan* li demanen a Jesús: *Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra*. I per aconseguir això estan disposats a passar si convé per la mort: *Podeu beure el calze que jo beuré... Ells li diuen: Sí que podem*. Jesús confirma que sí, que ells també compartiran la seva passió i mort però això no és el preu de cap privilegi. Però fixem-nos què diu l'evangeli: *Els altres deu quan ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan*. Per què? Segurament perquè també ells volien els primers llocs. Per això Jesús alligona no solament Jaume i Joan sinó tots els deixebles: *Ja sabeu que els governants disposen dels seus súbdits com si en fossin amos i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així*. Hi ha una gran diferència entre les persones que viuen seguint els criteris d'aquest món i les que segueixen el camí de Jesús: *Qui vulgui ser important ha de ser el vostre servidor; qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots*. Tot el contrari del que desitjaven els apòstols. I aquest servei ha d'arribar fins a morir pels altres. Però Jesús no demana res que ell no faci: *el Fill de l'home no ha vingut a fer-se servir sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes*. Ho corroboren les dues primeres lectures: *el Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servent... quan haurà donat la vida... gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum*. I el mateix la carta als hebreus: *Jesús ha estat provat en tot, encara que sense pecar*. El camí del deixeble és ser l'últim, el servidor de tots fins a donar la vida pels germans com va fer Jesús.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 53,10-11)

El Senyor volgué que el sofriment triturés el seu Servidor. Quan haurà donat la vida per expiar les culpes veurà una descendència, viurà llargament, i per ell el disseny del Senyor arribarà a bon terme. Gràcies al sofriment de la seva ànima ara veu la llum; el just, amb les penes que ha sofert, ha fet justos els altres després de prendre damunt seu les culpes d'ells.

▶ Salm responsorial (32)

R. *Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; aquesta és l'esperança que posem en vós.*

La paraula del Senyor és sincera, / es manté fidel en tot el que fa; / estima el dret i la justícia, / la terra és plena del seu amor. R.

Els ulls del Senyor vetllen els qui el veneren, / els qui esperen en l'amor que els té; / ell els allibera de la mort, / i els retorna en temps de fam. R.

Tenim posada l'esperança en el Senyor, / auxili nostre i escut que ens protegeix. / Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai; / aquesta és l'esperança que posem en vós. R.

▶ Lectura de la carta als cristians hebreus (He 4,14-16)

Germans, mantinguem ferma la fe que professem, ja que en Jesús, el Fill de Déu, tenim el gran sacerdot que, travessant els cels, ha entrat davant Déu. Perquè el gran sacerdot que tenim no és incapaç de compadir-se de les nostres febleses: ell, igual que nosaltres, ha estat provat en tot, encara que sense pecar. Per tant, acostem-nos confiadament al tron de la gràcia de Déu perquè es compadeixi de nosaltres, ens aculli i ens concedeixi, quan sigui l'hora, l'auxili que necessitem.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 10,35-45)

En aquell temps, Jaume i Joan, els dos fills de Zebedeu, anaren a trobar Jesús i li digueren: «Mestre, voldríem que ens concedissis un favor que us demanarem.» Jesús els preguntà: «Què voleu que faci?» Ells li digueren: «Concediu-nos que, el dia que sereu glorificat, puguem seure l'un a la vostra dreta i l'altre a la vostra esquerra.» Jesús els respongué: «No sabeu què demaneu. ¿Podeu beure el calze que jo beuré i ser batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat?» Ells li digueren: «Sí que podem.» Jesús els respongué: «És cert, vosaltres beureu el calze que jo beuré i sereu batejats amb el baptisme amb què jo seré batejat, però seure a la meva dreta i a la meva esquerra no soc jo qui ho ha de concedir; és per a aquells a qui Déu ho ha reservat.»

Quan els altres deu ho sentiren, s'indignaren contra Jaume i Joan. Jesús els cridà i els digué: «Ja sabeu que, a totes les nacions, els qui figuren com a governants disposen dels seus súbdits com en fossin amos, i els grans personatges mantenen els altres sota el seu poder. Entre vosaltres no ha de ser pas així: qui vulgui ser important, ha de ser el vostre servidor, i qui vulgui ser el primer, ha de ser l'esclau de tots, com el Fill de l'home, que no ha vingut a fer-se servir, sinó a servir els altres i a donar la seva vida com a preu de rescat per tots els homes.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 53,10-11)

El Señor quiso triturarlo con el sufrimiento, y entregar su vida como expiación: verá su descendencia, prolongará sus años, lo que el Señor quiere prosperará por su mano. Por los trabajos de su alma verá la luz, el justo se saciará de conocimiento. Mi siervo justificará a muchos, porque cargó con los crímenes de ellos.

▶ Salmo responsorial (32)

R. *Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, como lo esperamos de ti.*

La palabra del Señor es sincera, / y todas sus acciones son leales; / él ama la justicia y el derecho, / y su misericordia llena la tierra. R.

Los ojos del Señor están puestos en quien lo teme, / en los que esperan su misericordia, / para librar sus vidas de la muerte / y reanimarlos en tiempo de hambre. R.

Nosotros aguardamos al Señor: / él es nuestro auxilio y escudo. / Que tu misericordia, Señor, venga sobre nosotros, / como lo esperamos de ti. R.

▶ Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 4,14-16)

Hermanos: Ya que tenemos un sumo sacerdote grande que ha atravesado el cielo, Jesús, Hijo de Dios, mantengamos firme la confesión de fe. No tenemos un sumo sacerdote incapaz de compadecerse de nuestras debilidades, sino que ha sido probado en todo, como nosotros, menos en el pecado. Por eso, comparezcamos confiados ante el trono de la gracia, para alcanzar misericordia y encontrar gracia para un auxilio oportuno.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 10,35-45)

En aquel tiempo, se acercaron a Jesús los hijos del Zebedeo, Santiago y Juan, y le dijeron: «Maestro, queremos que nos hagas lo que te vamos a pedir».

Les preguntó: «¿Qué queréis que haga por vosotros?».

Contestaron: «Concédenos sentarnos en tu gloria uno a tu derecha y otro a tu izquierda».

Jesús replicó: «No sabéis lo que pedís, ¿podéis beber el cáliz que yo he de beber, o bautizaros con el bautismo con que yo me voy a bautizar?».

Contestaron: «Podemos».

Jesús les dijo: «El cáliz que yo voy a beber lo beberéis, y seréis bautizados con el bautismo con que yo me voy a bautizar, pero el sentarse a mi derecha o a mi izquierda no me toca a mí concederlo, sino que es para quienes está reservado».

Los otros diez, al oír aquello, se indignaron contra Santiago y Juan.

Jesús, llamándolos, les dijo: «Sabéis que los que son reconocidos como jefes de los pueblos los tiranizan, y que los grandes los oprimen. No será así entre vosotros: el que quiera ser grande entre vosotros, que sea vuestro servidor; y el que quiera ser primero, que sea esclavo de todos. Porque el Hijo del hombre no ha venido a ser servido, sino a servir y dar su vida en rescate por muchos».